

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 381/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 8 marca 2023 roku wydany w sprawie II K 634/21			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów		

	prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.1.1.1.				

<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>- obraży prawa procesowego, która miała wpływ na treść wyroku, tj.: art. 7 kpk i art. 410 kpk poprzez przyjęcie, iż wyjaśnienia oskarżonego, co do założenia konta w banku (...) S.A., braku pamięci i świadomości w zakresie udostępnienia danych oraz pomocnictwa komukolwiek do popełnienia przestępstwa oszustwa, są niewiarygodne, w sytuacji gdy M. Z.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadne</p>	

	<p>(1) był w przeszłości osobą bezdomną, uzależnioną od środków odurzających, bez dostępu do komputera z którego założono konto bukmacherskie, bez własności wykorzystanego przez sprawcę adresu e-mail oraz poprzez przyjęcie, że w dniu 2 lipca 2018r. oskarżony musiał być w posiadaniu swojego dowodu osobistego nr (...);</p> <p>- a która to obraza przepisów miała doprowadzić do niewłaściwych ustaleń faktycznych w zakresie przypisanego oskarżonemu sprawstwa w postaci pomocnictwa do popełnienia przestępstwa oszustwa;</p>			
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Apelacja obrońcy jest niezasadna.</p> <p>Sąd odwoławczy zważył, że sąd I instancji nie naruszył w przedmiotowej</p>				

sprawie w żaden sposób przepisów postępowania, w szczególności art. 7 kpk i art. 410 kpk, toteż poczynione przez niego ustalenia faktyczne, dotyczące zaistnienia przypisanego sprawstwa oskarżonego – w oparciu o ujawnione i prawidłowo ocenione dowody, polegają na prawdzie i nie mogą być kwestionowane. Wbrew twierdzeniom apelanta, zgromadzone w sprawie dowody, oceniane w sposób zgodny z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz logicznego myślenia (czyli zgodnie z dyrektywami opisanymi w art. 7 k.p.k.), dają pełne podstawy do jednoznacznego stwierdzenia, że zachowanie oskarżonego wypełniło znamiona pomocnictwa do popełnienia przestępstwa oszustwa. W przedmiotowej sprawie sąd rejonowy stanął na stanowisku, że oskarżony pomógł w popełnieniu czynu oszustwa poprzez

założenie konta bankowego (być może na prośbę nieustalonej osoby), a następnie przekazanie nieustalonej osobie wszelakich danych umożliwiających nieskrępowane korzystanie z niego, celem bezprawnego wyłudzenia pieniędzy od pokrzywdzonego. W ocenie sądu odwoławczego pisemne motywy wydanego w sprawie wyroku są dostatecznie logiczne i przekonujące. Sąd rejonowy prawidłowo ustalił, że oskarżony jako osoba dorosła, posiadająca średnie techniczne wykształcenie, a także już wcześniej karana za oszustwo (skazanie ze sprawy II K 845/17), przy uwzględnieniu okoliczności udostępniona danych do konta bankowego oraz danych adresowych, miał świadomość i co najmniej godził się na to, że przekazane tak dane będą wykorzystane do działalności przestępczej związanej z oszustwem. **Nawet**

przy tym będąc w chwili samego czynu oszustwa w izolacji penitencjarnej, w dalszym ciągu odpowiada za swój własny czyn związany z pomocnictwem, którego dopuścił się nie tyle w chwili samego daty oszustwa wymienionej w akcie oskarżenia (tj. data niekorzystanego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego), co wcześniej, a było to na pewno pomiędzy datą założenia sporego konta bankowego, a samym oszukańczym telefonem do pokrzywdzonego, a więc w bliżej nieustalonej dacie pomiędzy 24 lutego 2018r., a 11 lutego 2019r. Z tego względu zaskarżony wyrok sądu rejonowego z dnia 8 marca 2023r. zmieniono - ale jedynie poprzez zmianę opisu przypisanego oskarżonemu w punkcie 1 czynu, w części

**dotyczącej daty
jego popełnienia.**

W ocenie sądu odwoławczego realia przedmiotowej sprawy pozwalają na przyjęcie, że oskarżony dopuścił się przypisanego przestępstwa pomocnictwa. O szczególnej postaci zamiaru, jaki musi towarzyszyć sprawcy przestępstwa oszustwa wielokrotnie wypowiadała się judykatura. Zachowanie sprawcy/sprawców musi być ukierunkowane na konkretny sposób działania wobec pokrzywdzonego tj. jego pokrzywdzenie poprzez wprowadzenie pokrzywdzonego w błąd, czy wykorzystanie już istniejącego takiego błędu dla osiągnięcia przysporzenia. Przystępstwo oszustwa określone w art. 286 § 1 kk jest przestępstwem umyślnym, zaliczanym do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych. Jego znamiona podmiotowe znacznie wybiegają poza samo

zachowanie się zewnętrznego sprawcy, nadając mu sens szczególny, bez którego zachowanie sprawcy jest z punktu widzenia prawa karnego irrelevantne.

Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym w przypadku oszustwa jest osiągnięcie korzyści majątkowej.

Sprawca, podejmując zachowanie, musi mieć wyobrażenie pożądanego dla niego sytuacji, która stanowić ma rezultat jego zachowania.

Takie ujęcie znamion strony podmiotowej wyklucza możliwość popełnienia oszustwa z zamiarem wynikowym.

Elementy przedmiotowe oszustwa muszą także mieścić się w świadomości sprawcy i muszą być objęte jego wolą. Sprawca nie tylko musi chcieć uzyskać korzyść majątkową, lecz musi także chcieć w tym celu użyć określonego sposobu działania lub zaniechania. Nie można uznać za wypełnienie

znamion strony
podmiotowej
oszustwa sytuacji,
w której chociażby
jeden z
wymienionych wyżej
elementów nie jest
objęty świadomością
sprawcy. Brak jest
również realizacji
znamion strony
podmiotowej w
przypadku, gdy
sprawca chociażby
jednego z
wymienionych
elementów nie
obejmuje chęcią,
lecz tylko nań
się godzi -
tak przykładowo
wypowiedział się
Sąd Apelacyjny
w Warszawie w
orzeczeniu z dnia
11.6.2014 r., sygn.
II AKa 142/14.
Inaczej ma się rzecz
ze sprawcą, który
jedynie pomaga
innej osobie w
popelnieniu
przestępstwa
oszustwa: tu
wystarczającym jest
zamiar ewentualny.
Oskarżony co
najmniej godził
się na to, że
założone przez siebie
konto, z utajnieniem
faktycznej osoby
korzystającej z
rachunku i
przekazaniem jej
dodatkowo danych
do założonego konta
w banku oraz
adresowych, może
posłużyć do

popelnienia
przestepstwa z jego
wykorzystaniem,
czego swiadosc,
jako osoba dorosla,
rozumna, a
korzystajaca z
wiedzy o
„dobrodziejstwach”
internetu musial
miec. Dla
pomocnictwa w
popelnieniu
przestepstwa
oszustwa wystarcza
natomiast jedynie
zamiar ewentualny
jego pomocnika.
Potwierdzeniem
powyzszego jest
przykladowo wyrok
Sadu Najwyzszego z
dnia 18 wrzesnia
2019r. wydany w
sprawie II KK
406/18, gdzie
czytamy: Nie ulega
watpliwosci ze
pomocnictwo do
oszustwa z art.
286 § 1 KK,
moze byc dokonane
takze w zamiarze
ewentualnym. O
ile wiec postac
sprawcza tego
przestepstwa
wymaga nastawienia
kierunkowego, to
pomocnik moze
jedynie godzic sie
na to, ze ulatwia
sprawcy popelnienie
oszustwa (opubl.
Legalis Numer
2264791).

Sad odwolawczy
zwayl, iz nie
przekonuja

wyjaśnienia oskarżonego w tej części, w której początkowo zaprzeczał osobistemu założeniu spornego konta bankowego, czy dalej przekazaniu osobie nie tylko (...) i logina do swojego konta, także innych swoich danych, a mianowicie swojego adresu zameldowania. Nie ma racji apelant, gdy stara się wykazać bierność oskarżonego w pozyskaniu przez oszusta danych związanych z adresem zamieszkania M. Z. (1). Na poparcie swojego wniosku obrońca podnosi, iż „ dowody osobiste do dnia 1 marca 2015r. posiadały takie informacje jak m.inn. adres zameldowania”. Tymczasem dokładna analiza akt sprawy, w szczególności np. karta 192 Tomu I (która dodatkowo ujawniono w toku postępowania odwoławczego oraz inne) przedstawiają zdjęcie dowodu osobistego oskarżonego, którego użyto do założenia konta (...)

Sp. z o. o.,
którym posługiwał
się oszust. Jest
to dowód osobisty
oskarżonego o
numerach (...)
wydany w dniu 1
września 2017r. ,
na którym nie
ma żadnego adresu
zamieszkania
(zameldowania)
oskarżonego. Tak
więc oskarżony nie
tylko, że po
założeniu konta
w banku (...)
S.A. podał wszelkie
dane jego dostępu
innej nieustalonej
osobie ((...), login
do konta), ale podał
także oszustowi swój
adres zamieszkania.
Dla znajomości
adresu oskarżonego,
sprawca oszustwa
nie mógł jedynie
dysponować –
„ewentualnie
zagubionym” -
dowodem osobistym
M. Z., ale wiedzą
przekazaną przez
niego osobiście.
Wiedza i
doświadczenie
życiowe pozwalają
na uznanie, że
oskarżonemu jako
osobie bezdomnej
mógł przyświecać
cel zdobycia
określonych
środków
finansowych za
wszelką cenę.
Argument
podniesiony w
apelacji, jakoby

bezdolny i
potrzebujący
funduszy oskarżony,
sam wypłaciłby
ze swojego konta
wyłudzone
pieniądze, gdyby
wiedział, że takowe
nań wpłynęły bez
podstawy prawnej,
jest nietrafiony.
Oskarżony zapewne
został
wynagrodzony
(materialnie lub
nie) za samo
umożliwienie
dostępu innej
nieustalonej osobie
do swojego konta, a
dokładnie
przekazanie jej
wszelkich
niezbędnych ku
temu danych, także
adresu - pozbawiając
się samemu
możliwości wypłaty
pieniędzy, czy też
obiegując brak
własnego nimi
zainteresowania.
Taki obrót sprawy
jest zrozumiały.
Logicznie w
powyższe wpisują
się niezwykle częste
zagubienia
dowodów
osobistych, czy
pobyt oskarżonego
w izolacji
penitencjarnej.
Znane z życiowego i
zawodowego
doświadczenia są
przypadki osób,
które rozpoczynając
odbywanie kary
pozbawienia

wolności w zakładzie karnym, czy wyjeżdżając za granicę, z tego właśnie powodu są przekonane o braku możliwości ponoszenia ewentualnych konsekwencji sprzedania komuś swoich danych, czy dostępu do założonego konta.

Sąd odwoławczy rozpoznający przedmiotową apelację w całej rozciągłości podziela rozważania oraz wnioski wyciągnięte przez Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie IV Ka 620/21. Wywody zawarte w pisemnym uzasadnieniu tego orzeczenia są wyjątkowo logiczne i przekonujące.

Bardzo czytelnie i jednoznacznie w swej wymowie wypowiedział się ów sąd co do zbieżności numerów kont bankowego oraz konta internetowego w (...) Sp. Z o. o. Niemożliwym jest, by oskarżony nie przekazał innej osobie swoich wrażliwych danych zarówno co do konta bankowego jak i danych adresowych

(brak takowego przekazania oznaczałoby jedynie, że sam jest sprawcą, bądź współsprawca przedmiotowego oszustwa). Zdaniem sądu rozpoznającego przedmiotowa apelację nie ma potrzeby dalszego przytaczania wywodów sądu ze sprawy IV Ka 620/21, a dalsza próba wykazywania braku zasadności zarzutów postawionych aktualnie przez apelanta, oznaczałoby w istocie powielenie tożsamy argumentów co w sprawie IV Ka 620/21,

W sprawie nie mamy do czynienia z powagą rzeczy osądzonej, w szczególności w zakresie skazania w sprawie Sądu Rejonowego w Stalowej Woli sygn. II K 139/20, bo jedynie osoba oskarżonego, jako ewentualnie przekazującego sprawcy oszustwa dane dotyczące numeru konta są tożsame (nie ustalono, by była to ten sam sprawca i ta sama chwila jednokrotnego

przekazania danych z łącznym zamiarem oszukania określonych pokrzywdzonych w mnogiej liczbie).			
Wniosek			
- o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
- ze względów wyżej opisanych, brak było podstaw do korekt zaskarżonego wyroku w kierunku postulowanym przez apelanta;			
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU			
4.1.			
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności			
5. ROZSTRZYGNIECIE			

SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
- sprawstwo i kara,	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
- brak podstaw do korygowania rozstrzygnięć o kwalifikacji prawno-karnej przypisanego oskarżonemu zachowania i wymierzonej karze; szerzej wskazano w punkcie 3.1. uzasadnienia;	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
- data popełnienia przypisanego przestępstwa;	
Zwięźle o powodach zmiany	
- szerzej wskazano w punkcie 3.1. -	

w części zapisanej wytluszczonym drukiem;			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.		# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.		# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania			

co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
punkt 3, 4	Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolniono oskarżonego, przebywającego w izolacji penitencjarnej, wobec którego także w przedmiotowej sprawie orzeczono karę izolacyjną, od obowiązku poniesienia kosztów sądowych powstałych w postępowaniu odwoławczym. W ocenie sądu odwoławczego wskazane okoliczności sprawiają, że oskarżony nie będzie w stanie ich ponieść, a ewentualne obciążenie nimi M. Z. jedynie	

	<p>powiększyłyby koszty ponoszone przez Skarb Państwa (koszty zapewne nieskutecznej egzekucji komorniczej).</p> <p>O wynagrodzeniu obrońcy z urzędu orzeczono z uwzględnieniem wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 grudnia 2022 r. sygn. SK 78/21.</p>	
7. PODPIS		

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 8 marca 2023 roku w sprawie II K 634/21		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana